

Bin Hüzünle Ansam Ve Aşkınla Anlamlaştım

– Yazan Adam · 30 Temmuz 2010

Hasretin esartiyle ruhumu meftun bıraksam
Kol kanat germeden, mahzunluğumla sevdanın kollarında bizar olsam
Ne kadar anlatsam, takatten azat olup sürurla suhuletini ansam
Ağlasam, hıçkırısam da aşkın kanatlarında ülfeti yaşasam

Gecenin serencamında yalnızlığın hicranındayım
Ne kadar ah çeksem de aşkın ferahlığında hüznün latifliğini solumaktayım
Bilmem ki niye korkarım, edebin sağanağında yalnız sabahlarım
Ne kadar çilem varsa, bahtım için ellerimi Rabbime açarım

Ey şad olan aşk, kalbimin mümbit toprağındasın
Ruhumun sancaktarlığını yapmaktasın, söyle niye hasret yaşatmaktasın
Umutlarım için en ulvi bir cenahsın, naifliğine sinemde arsın
Dile gelmeyen ne kadar kelimeler varsa, sen onların lehçesinde saklısın ve harsın

Sükut ettiriyor şimdi bahaneler, suskun hevesler
Hakikatin inşirahına ram olmuş, gönlünü aşka hasretmiş ey aziz nefesler
Dile getirin hicranımı ve gönlümü bitap bırakan sancının abadını arifler
Umman kalbimde, ruhum bilmem ki hangi gönüllerin yadettiği serzenişler selinde

Ömrüm bir hiç gibi geçti, esinle kelam yüreklere seslendi
Nefesler mısralarda yer etti, gönülden serdedilen hüznün efkarla niye kavilleşti
Artık vakit geldi, gözler hasretin temaşasıyla hevesleri aşka teslim etti
Umut, her zaman yüreğimde filizlenerek halin ikliminde sevda ile yüzleşti

Mustafa CİLASUN